

Nyugalom családi körben

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 34; 39; 5Mózes 4:29; Efezus 6:1-13; Zsidók 11:17-22; 1János 3:1-2

„Ti tehát, szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygései el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződéseiteket el ne veszítsétek. Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban” (2Pt 3:17-18, RÚF).

A fiatalember a horizontot kémlelte, majd végre megpillantotta a testvéreit. Már napok óta kereste őket. A komor arcú csoport felé közeledve integetett és kiabált nekik, de távolról sem lett meleg fogadtatásban része. *A saját testvérei tulajdonképpen meg akarták ölni.* Talán nem is volna mit elmesélni, ha nincs ott Ruben. Ő azonban meggyőzte a többieket, hogy csak lássák el az öccsük baját, aztán hajítsák egy kiszáradt kútba. Később Júda azzal a nagy tervvel hozakodott elő, hogy adják el a fiút az arra haladó rabszolga-kereskedőknek. Így megszabadulnak tőle, ráadásul még egy kis pénzhez is jutnak.

Milyen rosszul működő család!

Sok mindent megválaszthatunk az életünkben, de a családjunkat nem. Senki nem tökéletes, egyikünknek sincs tökéletes családja, sem tökéletes családi kapcsolatai. Némelyek élvezhetik annak az áldását, hogy a szüleik, testvéreik és egyéb családtagjaik tükrözik Isten szeretetét, de sokaknak a helyzet kevésbé idilli. A családi kapcsolatok gyakran bonyolultak és fájdalmasak, nyugtalanítanak, megsebeznek bennünket, és olyan érzelmi terhet rónak ránk, amelyeket aztán másokon vezetünk le. Hogyan találhatunk nyugalmat Istenben életünknek ezen a terén? A héten József és a családja történetéhez lapozunk, hogy megfigyeljük, hogyan akar Isten gyógyulást és érzelmi megnyugvást adni a rosszul működő családi kapcsolatok ellenére is.

BOLDOGTALAN OTTHON

József jól tudta, hogy milyen az élet egy rosszul működő családban. Már a dédszüleivel, Ábrahámmal és Sárával kezdődött. Sára, aki meddő volt, meggyőzte a férjét, hogy menjen be Hágárhoz, a szolgálójához. A versengés azonnal elkezdődött, amint Hágár teherbe esett. Izmael és Izsák is továbbvitte a feszültséget a saját családjába, mivel ilyen légkörben nőttek fel. Izsák mindig Ézsauinak kedvezett, Jákób pedig egész életében az édesapja szeretetét és tiszteletét igyekezett elnyerni. A későbbiekben Jákóbot rászédtek, ezért vett el két lányt is, testvéreket, akik nem jöttek jól ki egymással, és azon versengtek, melyikük tud több gyereket szülni a férjének. Még a szolgálóikat is bevonták a versenybe, akiktől Jákóbnak szintén lettek gyerekei. Olvassuk el a *Mózes első könyve* 34. fejezetében leírt esetet! Hogyan hatott mindez az egész családra, illetve a fiatal József érzelmeire és kapcsolataira is?

Az anyák közötti rivalizálás egyértelműen átcsapott a gyerekekre is, akik úgy nőttek fel, hogy folyton készen álltak a harcra. József bátyjai még fiatalon lemészároltak minden férfit Sikkem városában. Ruben, a legidősebb pedig azzal akarta a korosodó apja fölötti hatalmát és a vele szembeni ellenállását mutatni, hogy lefeküdt Rákhel szolgálójával, Bilhával, aki Jákób több gyerekének az anyja is volt (1Móz 35:22). József másik bátyja, Júda prostituáltként hitte megözevgyült menyét, aki aztán ikreket szült neki (*Mózes első könyve* 38. fejezete).

Jákób csak olajat öntött a tűzre azzal, hogy nyíltan kivételezett Józseffel, amikor drága, színes kabátot adott neki (1Móz 37:3). Ha van diszfunkcionális (rosszul működő) család, a pátriárka családja bizonyára az volt.

Miért lehet, hogy Ábrahám, Izsák és Jákób is szerepel a hithősök listáján Zsid 11:17-22 szakaszában, noha zűrös családi kapcsolatokban éltek?

Isten hithősei gyakran nem értek fel sem a saját, sem az Úr elvárásaihoz. Nem a zavaros családi kapcsolataik miatt említi őket *A zsidókhoz írt levél* 11. fejezete, hanem éppen azok ellenére! Többnyire nehéz úton tanulták meg a leckét a hitről, a szeretetről és az Istenben való bizalomról, miközben a családi problémákkal küszködtek.

A mi családjunk milyen gondokat örökölt? Hogyan segíthet kitorni ebből a mintából, legalábbis a jövőben, ha átadjuk magunkat az Úrnak?

ÚJ IRÁNYT VÁLASZTANI

József fájdalmat, kapcsolati bonyodalmakat és szorongást hordozva haladt Egyiptom felé, ahol később eladták rabszolgának. Nem volt pihentető az útja, a könnyeivel küszködött.

„Időközben József a kereskedőkkel útban volt Egyiptom felé. Ahogy a karaván délre – Kánaán határai felé – haladt, a fiú meglátta a távolban a dombokat, amelyek között atyja sátrai álltak. A magányos, fájó szívű fiú szerető atyjára gondolva keservesen sírt. Újra felémlett előtte a dótháni jelenet. Láta dühös testvéreit és magán érezte vad pillantásaikat. Fülében csengtek a kétségbeesett könyörgésére adott gúnyos, sértő szavaik. Remegő szívvel gondolt a jövőre. Hogy megváltoztak körülményei! A szeretettel dédelgetett fiúból megvetett, tehetetlen rabszolga lett. Mi lesz a sorsa egyedül, társtalannul az idegen országban, ahová tart? József egy ideig teljesen átadta magát a fájdalomnak és rémületnek...

Azután gondolatai atyja Istene felé fordultak. Gyermekkorában megtanították arra, hogy szeresse és félje Istent. Atyja sátrában gyakran hallgatta annak a látomásnak történetét, amelyet az otthonából száműzöttként és szökevényként menekülő Jákób látott... Most ezek a drága leckék felelevenedtek lelkében. József hitte, hogy atyái Istene az ő Istene is. *Akkor és ott teljesen átadta magát az Úrnak, és azért imádkozott, hogy Izrael Megtartója legyen vele száműzetése földjén*” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 172-173. o.). Egyes kultúrák a közösség szerepét az egyén fölé helyezik, míg mások arra hajlanak, hogy az egyént állítsák a közösség elé. E kettő között egyensúlyt találhatunk a Szentírásban, ami egyértelműen felszólít az Isten iránti személyes, illetve közösségi elköteleződésre is. József úgy kezdett nyugalomra találni a kapcsolataiban, hogy elhatározta: az Urat fogja követni.

Mit tanítanak a következő versek a személyes elköteleződésről: 5Móz 4:29; Józs 24:15; 1Krn 16:11; Zsolt 14:2; Péld 8:10; Ézs 55:6?

El kell határozzuk magunkban, hogy Istent fogjuk követni, így találunk nyugalomra! A hit és a lelkiesség nem örökölhető, még akkor sem, ha a felmenőink hithősök voltak. Emlékezzünk arra, hogy Istennek nincsenek unokái, csak gyermekei!

Miért olyan fontos, hogy mindennap, a nap minden pillanatában átadjuk magunkat Istennek? Mi történik, ha ezt nem tesszük meg?

HELYES ÖNÉRTÉKELÉS

Ha József egy kicsit is reménykedett abban, hogy elszökhet és valahogy hazatalál, a vágya azonnal szertefoszlott, amint Egyiptomba ért, ahol eladták. Egy előkelő házba került. 1Móz 39:1 versében az áll, hogy „egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka” vásárolta meg „az izmaelitáktól” (RÚF). A fiatalember hirtelen egy furcsa, új kultúrába és nyelvi közegbe került. A családunknak és a velünk szoros kapcsolatban lévőknek óriási a szerepe az önértékelésünk kialakulásában. József abban a tudatban nőtt fel, hogy különleges: a legkedvesebb feleség elsősülött fia (1Móz 29:18). Vitathatatlanul ő volt az édesapja kedvence, egyedül ő kapott gyönyörű, tarka kabátot (1Móz 37:3-4). *Mégis mi lett most belőle?* Rabszolga, akit az emberek kényük-kedvük szerint adhattak, vehettek. Figyeljük meg, milyen gyorsan megváltozott a helyzete! Hirtelen mintha ellene fordult volna az élet. Józsefnek is meg kellett tanulnia azt a leckét, amit mindannyiunknak. Ha másoktól várjuk, hogy megmondják nekünk, mennyit érünk, igen rázós utunk lesz, szörnyen összezavarodunk, mert nem mindenki fogja értékelni azt, akik és amilyenek vagyunk. Abban kell megtalálnunk önmagunk értékét, amit Isten gondol rólunk, ahogy Ő lát bennünket, nem pedig abban, hogy éppen milyen szerepet töltünk be.

Hogyan lát bennünket Isten (Ézs 43:1; Mal 3:17; Jn 1:2; 15:15; Róm 8:14; 1Jn 3:1-2)?

Isten kegyelemmel színezett szemüvegen keresztül tekint ránk. Olyan lehetőséget, szépséget és tehetséget lát, amit el sem tudunk képzelni. Elvégre kész volt értünk meghalni, hogy azzá válhassunk, aminek teremtett bennünket. A kereszt rámutat bűnös állapotunkra, ugyanakkor arra is, hogy Ő milyen nagy árat fizetett értünk, mert annyira értékesnek és drágának tart bennünket. Függetlenül attól, hogy mások mit gondolnak rólunk, vagy akár mi mit gondolunk saját magunkról, Isten szeret bennünket, meg akar váltani nemcsak a bűneink hatalmától, hanem az azok okozta örök haláltól is.

A nagy kérdés tehát mindig ugyanaz: hogyan válaszolunk Isten szeretetére, ami Jézus Krisztusban mutatkozik meg?

Sokan mondják, hogy szeressük magunkat úgy, ahogy vagyunk, kritika nélkül fogadjuk el önmagunkat. Miért önbecsapás ez valójában? Miért olyan fontos, hogy az értékünk mástól, nem önmagunkból ered, hanem attól, aki megalkotott és valóban tudja, mire vagyunk képesek?

KAPCSOLATÉPÍTÉS ISTEN SZERINT

József egyiptomi története eleinte kedvezően alakult. A fiú Istenre bízta magát, aki megáldotta, így olyan tisztségbe emelkedett Potifár házában, amit korábban el sem képzelhetett volna.

Istennek mely áldásait vehetjük észre József életében? Milyenek voltak József emberi kapcsolatai? Olvassuk el 1Móz 39:1-6 szakaszát!

Úgy tűnik, hogy József nagyon jól kijött Potifárral, és a viszonya kedvezően alakult a ház személyzetével meg a földéken dolgozókkal is. Csakhogy már gyülekeztek a viharfelhők. Valaki a házban nyughatatlan volt.

Milyen kapcsolati probléma leleselkedett Józsefre? Ő hogyan kezelte a helyzetet? Olvassuk el 1Móz 39:7-10 részét!

Józsefnek Potifár feleségével volt problémája. Persze ezt inkább úgy kellene fogalmazni, hogy *Potifár feleségének volt gondja*: „tárgyként” tekintett másokra, mint akiket manipulálhat és használhat. „Használni” akarta Józsefet. Józsefről azt olvassuk, hogy „szép termete és szép arca volt” (1Móz 39:6, RÚF). A Biblia ritkán említi az emberek fizikai jellemzőit, mert Isten szerint „nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van” (1Sám 16:7, RÚF). Ebben az esetben, miközben József tisztaságra és az Isten elvei iránti hűségre törekedett, a jó kiállása inkább hátrányos tényezőnek számított. Az erkölcstelen nő erősködésének ellenálló József tette inkább hátrányosnak tűnhetett. Ő azonban a bibliai elveket követte minden emberi kapcsolatában, mint ahogy Potifár felesége esetében is. A kapcsolatokra vonatkozó bibliai elvek nem ódivatúak, amint ezt alátámaszthatják mindazok (tulajdonképpen mindenki), akik már elszenvedték a bűn következményeit. A bibliai beszámoló kiemeli, hogy ez nem egyszeri kísértés volt. Potifár felesége újból és újból megkörnyékezte Józsefet (1Móz 39:10), aki megpróbálta elmagyarázni neki, mi vezet a döntésében (1Móz 39:8-9), de mindhiába. József felismerte, hogy nem irányíthatja mások választásait, ő viszont elhatározta: Istent tisztelve fog élni, úgy szereti az embereket, úgy bánik velük. Megtanult az Úr jelenlétében élni, ez pedig segített neki ellenállni a kísértésnek.

Mindig törekszünk a Biblia elveit alkalmazni, még akkor is, ha a másik nem „játszik szabályosan”? Milyen eredményt tapasztaltunk? Olvassuk el Mt 5:43-48 szakaszát! Miért fontos, hogy így éljünk?

A NAGY KÜZDELEM SZEMÉLYES VETÜLETE

József az elvi döntése miatt szenvedett, ahogy azt a történetet olvasva megtudjuk (1Móz 39:11-20). Börtönbe vetették. Mint Potifár tulajdonát, ott helyben megölhették volna, kérdés nélkül. Egyértelmű, hogy Potifár nem hitt a feleségének, viszont tennie kellett valamit a hírneve védelmében. A Szentírás a rettenetes körülmények dacára is azt mondja, hogy „*az Úr Józseffel volt*” (1Móz 39:21, RÚF).

Nem igazságos az élet a földön. A jó nem mindig kap jutalmat és a rossz sem bünhődik meg azonnal minden esetben. Mégis van egy jó hír: József nyugalmat talált a börtönben, mert Isten vele volt, pedig kesereghetett is volna a helyzete igazságtalanságán vagy elfordulhatott volna az Úrtól.

Mit tett József, míg a börtönben volt? Hogyan viszonyult a környezetében levőkhöz? Olvassuk el 1Móz 39:21-40:22 szakaszát!

József az adott helyzetéből indult ki, nem várt az ideális körülményekre. Kapcsolatokat épített, segített másoknak, pedig a börtönviszonyok távolról sem lehettek ideálisak. Segítséget is mert kérni, vállalta, hogy sebezhetővé teszi magát. A pohárnokhoz fordult, akinek megfejtette az álmát.

Pál szélesebb képet ad a kapcsolatokról Ef 6:1-13 részében. Mire mutat rá?

Emberi viszonyaink az Isten és Sátán között zajló, korokon átívelő nagy küzdelem miniatűr tükörképei. Ez azt jelenti, hogy *nincsenek tökéletes kapcsolatok*. Van bizonyos fejlődési dinamikájuk, az ördög pedig arra akarja használni ezeket - főként a hozzánk legközelebb állók esetében -, hogy ártson nekünk és hátráltassa Isten ránk vonatkozó tervét. Hálásak lehetünk, hogy nem kell egyedül megvívniunk ezeket a csatákat! Isten Igéje felvázolja emberi kapcsolataink elveit, és a bölcsességre vonatkozó ígéret (Jak 1:5) ezekre is kiterjed. Az Úr bátorít: amikor a kapcsolataink túlságosan bonyolultakká válnak, velünk is ott lesz, ahogy Józseffel volt.

Gondoljunk Isten ígéretére Jak 1:5 versében, majd imádkozzunk, hogy kapjunk bölcsességet a kapcsolatainkhoz! Hogyan lehetünk ezen a téren is nyitottak a Szentlélek indítására?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen White a következőt írta József és Potifár feleségének esetéről: „Ez példa minden földi nemzedék számára... Isten ott lesz, hogy megvédjen bennünket, a Lelke a pajzsunk. Létezik olyan erőforrás, amihez fordulhatunk és amivel még a legsúlyosabb kísértéseknek is ellenállhatunk. Heves támadás érte József elveit, ráadásul egy befolyásos ember részéről, aki a leginkább eltéríthette volna. Ő mégis azonnal, határozottan ellenállt neki... Jóhíret és érdekeit Isten kezébe helyezte. Bár egy ideig szenvednie kellett, hogy így készüljön fel egy fontos tisztség betöltésére, az Úr ügyelt a gonosz vádoló által befeketített hírnevére, ami később, a megfelelő időben felragyogott. Isten még a börtönt is felhasználta arra, hogy felemelje Józsefet. Az erény idővel meghozza jutalmát. Isten félelme pajzsként védte Józsefet, emiatt maradt hűséges az urához, illetve Istenhez. Megvetendőnek tartotta volna a hálátlanságot, hogy visszaéljen gazdája bizalmával, még ha ő sosem tudta volna meg a dolgot” (Ellen G. White: *The Spirit of Prophecy*. 1. köt. 132. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Nem segít nyugalmat találni a kapcsolatainkban, ha csak névleg vagyunk keresztények vagy csupán kulturális értelemben vagyunk adventisták. Mi a különbség a „kulturális” adventista, illetve az igaz hívő között?
- 2) XY épp csak most csatlakozott az egyházhoz. A férje nem hisz Istenben. A nő szereti a férjét, akinek viszont nem tetszenek a változások, amelyeket a feleségénél lát. Mit tanácsolnánk a bibliai elvek alapján az új gyülekezeti tagunknak?
- 3) Lev Tolsztoj, orosz író megállapította: „Minden boldog család hasonlít egymásra, minden boldogtalan család pedig a maga módján boldogtalan.” Ilyen vagy olyan mértékig minden családban vannak hibák, hiszen bűnösök a tagjai, és mindenki a saját hibáját viszi a családi kapcsolatba. Isten kegyelméből hogyan követhetjük mindannyian a szeretet, a megbocsátás elveit stb., egymás terheit hordozva, hogy gyógyulást hozzunk a családunk körébe?
- 4) Sokan tapasztalták már, amikor jól mentek a dolgok az életükben, a családjukban, hogy hirtelen, váratlanul valamilyen tragédia érte őket. Miért igen fontos ilyenkor belekapaszkodni a hitbe, Isten Szavának az ígéreteibe? Miért kell lelkileg is felkészülni a nehéz időkre, már akkor, amikor jól megy a sorunk?

LÁNGI A. MÁRIA: MIÉRT JÖTTÉL?

Ma még a rózsák neked nyílnak,
tavaszi dalt dobol a szíved,
ma még visszanevetsz, ha rád nevetnek,
s hiszed, álmodod, hogy az élet
mindenestül a tied.
Holnap már aratódalt dúdolsz,
leatrod életed vetését,
szívedben elcsitul a tavaszi ének,
s jönnek a gondok,
hogy lelked megemésszék.
Holnapután már egészen elhal az ének,
rád borul az alkonyat,
megérkezik érted a koporsó-csónak,
s életed szürkülő egéről
lebukik a Nap.

Vajon kérdezted-e már önmagadtól,
miért jöttél, miért vagy itt?
Hiszed-e, hogy valaki ide küldött,
s ha hiszed, mit akar veled e hit?
Vagy csak azért jöttél, hogy
tavaszból, fényből, szerelemből
kicsókold a magad részét,
s veritékkel edd a kenyeredet,
a lelkedet panaszokra tépd szét?
De miért jöttél? Nem tudod,
én sem tudom, senki sem tudja ezt.
De mindenkinek, mindent megmagyaráz
a GOLGOTÁN a kereszt...